

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.9.2010
KOM(2010) 473 wersja ostateczna

2010/0246 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wprowadzania do obrotu i używania prekursorów materiałów wybuchowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

SEK(2010) 1041

SEK(2010) 1040

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

Rozporządzenie będące przedmiotem wniosku stanowi odpowiedź na problem niewłaściwego używania niektórych substancji chemicznych powszechnie dostępnych dla przeciętnych użytkowników na rynku jako prekursorów do materiałów wybuchowych sporządzonych domowym sposobem. Takie materiały wybuchowe są z kolei narzędziem najchętniej wykorzystywanym przez terrorystów i innych przestępców do przeprowadzania ataków. Głównym celem proponowanych środków jest zmniejszenie takiego ryzyka przez zablokowanie przeciętnym użytkownikom dostępu do wybranych wysoko skoncentrowanych substancji chemicznych .

- **Kontekst ogólny**

Materiały wybuchowe wytwarzane domowym sposobem z łatwo dostępnych prekursorów chemicznych stanowią ulubione narzędzie sprawców ataków terrorystycznych, których celem pada również – jak wynika ze sprawozdań Europolu TE-SAT – Europa. Obecnie przeciętni użytkownicy mają stosunkowo łatwy dostęp do tych substancji chemicznych, nawet tych, które występują w stężeniach pozwalających wytworzyć z nich silne urządzenia wybuchowe. Skalę problemu zwiększa fakt, że rynek substancji chemicznych w UE jest duży i zdywersyfikowany, z wieloma różnymi użytkownikami końcowymi. Podmioty tworzące łańcuch dostaw prekursorów, a w szczególności jego ostatnie ogniwo (sprzedaż użytkownikom końcowym), nie są dostatecznie świadome zagrożeń powodowanych przez jednostki zamieszane w poważną działalność kryminalną i terroryzm, które próbując zdobyć prekursory. Niektóre z tych podmiotów, w szczególności na końcu łańcucha, sprzedawały prekursory terrorystom i innym przestępcom w ilościach, które powinny były obudzić ich podejrzliwość. Chociaż na szczeblu międzynarodowym, unijnym i krajowym obowiązuje wiele środków legislacyjnych i nielegislacyjnych, te bądź to nie są dostatecznie skoncentrowane na zagrożeniach dla bezpieczeństwa związanych z niektórymi substancjami chemicznymi, bądź też nie obejmują swym zakresem całego terytorium UE. Oznacza to, że prekursory poddane ograniczeniom lub kontroli w jednym państwie mogą być łatwe do uzyskania w innym. Powoduje to nie tylko problemy w dziedzinie bezpieczeństwa, lecz także dla sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006¹ (REACH) – odnosi się do substancji chemicznych z perspektywy bezpieczeństwa, natomiast – z jednym wyjątkiem – nie podejmuje kwestii bezpieczeństwa związanych z chemicznymi prekursorami materiałów

¹ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

wybuchowych.

W załączniku XVII REACH² przewidziano zakaz sprzedaży przeciętnym użytkownikom azotanu amonowego (jednego z potencjalnie groźnych prekursorów) zawierającego 16% lub więcej azotu. Instrument ten nie przewiduje jednakże systemów koncesjonowania lub zgłaszania podejrzanych transakcji oraz dotyczy wyłącznie jednego z prekursorów uznanych za substancje wysokiego ryzyka w planie działania w sprawie poprawy bezpieczeństwa materiałów wybuchowych.

Dyrektywa Rady 91/414/EWG³ – akt ten zobowiązuje do stopniowego wycofania ze sprzedaży środków chwastobójczych zawierających chlorany, jednak dotyczy tylko jednego szczególnego rodzaju zastosowania tych substancji i tylko jednej grupy potencjalnie groźnych chemicznych prekursorów materiałów wybuchowych.

- **Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii**

Wniosek jest zgodny z celami polityki określonymi w strategii Unii Europejskiej w dziedzinie walki z terroryzmem⁴, planie działania w sprawie poprawy bezpieczeństwa materiałów wybuchowych⁵ oraz programie sztokholmskim – otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli⁶.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Proponowana strategia opiera się na pracach i zaleceniach Stałego Komitetu ds. Prekursorów. Komitet ten stanowi doraźne ciało doradcze złożone z ekspertów z organów państw członkowskich UE oraz przedstawicieli sektora prywatnego obradujących pod przewodnictwem Komisji. Komitet zebrał się do tej pory dziesięciokrotnie, by doradzać Komisji w sprawie substancji objętych zakresem niniejszego rozporządzenia oraz innych środków dotyczących prekursorów materiałów wybuchowych. W dniu 13 lutego 2009 r. komitet przyjął swoje sprawozdanie roczne za rok 2008 r., zawierające konkretne zalecenia odnośnie do poprawy bezpieczeństwa prekursorów.

Zalecenia te posłużyły za podstawę oceny skutków. Komitet był ściśle zaangażowany w opracowanie tej oceny – jego członkowie (zarówno z sektora publicznego, jak i prywatnego) byli regularnie konsultowani. Oprócz tego zorganizowano ankietę internetową wśród przedsiębiorców oraz dwa warsztaty dla zainteresowanych

² Następnie zmienionego przez rozporządzenie (WE) nr 552/2009 Komisji. Dz.U. L 164 z 26.6.2009, s. 7.

³ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁴ 14469/3/05 REV 3

⁵ 8109/08

⁶ Dz.U. L 115 z 4.5.2010, s. 1.

podmiotów w celu potwierdzenia oceny wariantów strategicznych proponowanych w projekcie oceny. Konsultacje w trakcie opracowywania tej analizy przygotowawczej obejmowały również konsultacje z niektórymi małymi i średnimi przedsiębiorstwami, które zostałyby najbardziej dotknięte ewentualnymi środkami dotyczącymi prekursorów, w szczególności producentami urotropiny.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób ich uwzględnienia

Ten proces konsultacji z zewnętrznymi i wewnętrznymi zainteresowanymi podmiotami zaowocował szerokim konsensusem, jeżeli chodzi o preferowany wariant strategiczny oraz praktyczne i realistyczne wyważenie troski o bezpieczeństwo z jednej strony, zaś troski o interesy sektora, sprzedaży detalicznej oraz dobro konsumentów z drugiej strony. Obawy przedstawicieli sektora oraz najbardziej dotkniętych małych i średnich przedsiębiorstw (w szczególności producentów tabletek paliwowych zawierających urotropinę) zostały uwzględnione w końcowym tekście wniosku.

• **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Dziedziny nauki i wiedzy specjalistycznej, których dotyczy wniosek

Wniosek opiera się w dużej mierze na badaniach i testach w dziedzinie bezpieczeństwa przeprowadzonych przez szereg państw członkowskich UE. Specjalistyczną wiedzę na temat rynku substancji chemicznych oraz używania produktów chemicznych przekazali przedstawiciele sektora.

Zastosowana metodologia

Wyniki badań i testów w dziedzinie bezpieczeństwa zostały uwzględnione podczas opracowywania przez Stały Komitet ds. Prekursorów zaleceń dla Komisji Europejskiej oraz zostały włączone do oceny skutków i oceny indywidualnych wariantów strategicznych w toku oceny skutków przeprowadzonej przez wykonawcę zewnętrznego.

Najważniejsze organizacje/eksperti, z którymi przeprowadzono konsultacje

CEFIC, FECC, eksperci z właściwych organów państw członkowskich, jak również z firm konsultacyjnych — GHK, Rand Europe, Comstratos.

Streszczenie otrzymanych i wykorzystanych porad

Chociaż nie można całkowicie wykluczyć ryzyka potencjalnego wykorzystania niektórych chemicznych prekursorów do wytwarzania domowym sposobem materiałów wybuchowych, może ono zostać wydatnie zmniejszone poprzez ograniczenie dostępności takich chemikaliów w stężeniach przekraczających określone progi dla przeciętnych użytkowników. Proponowane progi zostały oparte na badaniach w dziedzinie bezpieczeństwa oraz wynikach testów, jak również na analizie wykorzystania danych substancji chemicznych przez przeciętnych użytkowników.

Środki użyte w celu upublicznienia porad ekspertów

Analizę przygotowawczą („Preparatory Study to Inform an Impact Assessment of Potential Legislative and Non-Legislative Restrictions on Chemical Precursors to

Explosives”) udostępniono członkom Stałego Komitetu ds. Prekursorów (a za ich pośrednictwem organom państw członkowskich oraz zainteresowanym podmiotom w sektorze), i można ją uzyskać od Komisji na wniosek.

- **Ocena skutków**

Rozważane warianty obejmowały dobrowolne środki do realizacji przez sektor prywatny (przedstawiciele sektora i sprzedawcy detaliczni), działania regulacyjne przeprowadzane indywidualnie przez państwa członkowskie, środki legislacyjne na szczeblu UE oraz połączenie powyższych.

Dobrowolne środki do realizacji przez przedstawicieli sektora i sprzedawców detalicznych polegałyby na zgłaszaniu podejrzanych transakcji, kampaniach służących pogłębianiu wiedzy pracowników na temat zagrożeń dla bezpieczeństwa związanych z omawianymi substancjami chemicznymi oraz zwiększanie bezpieczeństwa całego łańcucha dostaw tych substancji. Wysiłki podjęte w 2008 r. przez Komisję Europejską wraz z szeregiem organizacji działających na szczeblu europejskim wykazały, że, choć pożądane, środki takie nie mogą same w sobie doprowadzić do osiągnięcia wyznaczonego celu w postaci poprawy bezpieczeństwa, ponieważ nie można w ten sposób zagwarantować jednolitego egzekwowania i zgodnego współdziałania wszystkich zainteresowanych podmiotów w skali UE.

Niektóre państwa członkowskie przyjęły już dobrowolne lub legislacyjne środki na rzecz ograniczenia dostępności prekursorów chemicznych do materiałów wybuchowych lub też obie formy tych środków. Część państw członkowskich rozważa takie środki, jednak oczekuje, że UE wytyczy kierunek tych działań. To zróżnicowanie ukazuje, że pożądane jest zharmonizowane podejście na szczeblu UE w celu zapobieżenia zróżnicowanemu poziomowi regulacji powodującemu luki w dziedzinie bezpieczeństwa na wolnym rynku, na którym obowiązuje swobodny przepływ osób i towarów.

Szereg wariantów strategicznych działań legislacyjnych na szczeblu UE zostało poddanych szczegółowej ocenie skutków i procesowi konsultacji. Preferowany wariant polityczny nie ma żadnych znanych negatywnych skutków dla środowiska naturalnego, ma natomiast skutki pozytywne w zakresie bezpieczeństwa, lecz również pewne negatywne skutki ekonomiczne, w szczególności dla sektora handlu detalicznego oraz organów publicznych państw członkowskich ze względu na koszty realizacji tego wariantu. Jednakże te skutki ekonomiczne oraz negatywne skutki dla konsumentów są stosunkowo nieznaczne, ponieważ prekursory nabywane dla celów niespecjalistycznych stanowią jedynie 1,5% łącznej sprzedaży przedmiotowych chemikaliów w UE, a w większości przypadków dostępne są substancje alternatywne. W dalszym ciągu możliwe będzie nabycie substancji chemicznych o stężeniu przekraczającym progi, wymagać to będzie jednak przedłożenia koncesji. Najbardziej narażone na koszty wykonania przewidzianych rozwiązań będą zatem organizacje sektorowe i handlu detalicznego sprzedające towary przeciętnym użytkownikom, jak również organy rządowe odpowiedzialne za systemy koncesjonowania.

Komisja przeprowadziła ocenę skutków wymienioną w programie prac. Sprawozdanie z oceny skutków znajduje się na stronie: http://ec.europa.eu/governance/impact/ia_carried_out/cia_2010_en.htm#homaf.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

Głównym celem proponowanych działań jest ograniczenie dostępu przeciętnych użytkowników do substancji chemicznych wysokiego ryzyka w stężeniach, które czynią je przydatnymi do tego, by łatwo wytworzyć z nich domowym sposobem materiały wybuchowe. Zostanie to osiągnięte poprzez zakazanie powszechnej sprzedaży niektórych substancji chemicznych w stężeniach przekraczających określone progi. Substancje te w wyższych stężeniach można byłoby sprzedawać wyłącznie użytkownikom, którzy mogą udokumentować, że potrzebują ich w zgodnych z prawem celach – użytkownicy ci mogliby uzyskać koncesję na nabywanie danych chemikaliów. W przypadku sprzedaży tych substancji oraz ich mieszanin, jak również sprzedaży produktów zawierających dane substancje, w których nie można określić progów stężenia, obowiązywać będzie nakaz zgłaszania podejrzanych transakcji. Proponowanemu działaniu legislacyjnemu towarzyszyć będą środki dobrowolne, podjęte przez przedstawicieli branży i sektora sprzedaży detalicznej w celu podniesienia poziomu bezpieczeństwa i pogłębienia świadomości w całym łańcuchu dostaw.

Podstawa prawna

Artykuł 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

- **Zasada pomocniczości**

Zasada pomocniczości ma zastosowanie, o ile wnioski nie wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii Europejskiej.

Cele wniosku nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie z następujących względów.

Zarówno na szczeblu międzynarodowym i unijnym jak i krajowym realizowanych jest szereg środków legislacyjnych i nielegislacyjnych, jednak bądź to nie są one specjalnie skoncentrowane na zagrożeniach dla bezpieczeństwa związanych z określonymi substancjami chemicznymi, bądź też nie obejmują zasięgiem całej UE. Oznacza to, że prekursorzy poddane ograniczeniom lub kontroli w jednym państwie mogą być łatwe do uzyskania w innym. Sytuacja ta, oprócz konsekwencji dla bezpieczeństwa, może również spowodować zakłócenie funkcjonowania rynku, uniemożliwiające zapewnienie równych szans w tej dziedzinie.

Istnieją przesłanki wskazujące, że grupy terrorystyczne biorą pod uwagę różne podejścia przyjmowane w tym zakresie przez poszczególne państwa członkowskie. Najbardziej ewidentne przypadki dotyczyły ETA, która ukrywała duże ilości prekursorów do materiałów wybuchowych poza Hiszpanią, w szczególności we Francji i w Portugalii. Równocześnie jednak brakuje jak dotychczas wyraźnych dowodów na to, że terroryści zmienili swoją taktykę zakupową stosownie do różnic w regulacjach obowiązujących w poszczególnych państwach członkowskich. Fakt, że brakuje oznak tego zjawiska można by również tłumaczyć tym, że obecnie te substancje chemiczne są nadal łatwo dostępne w większości państw członkowskich.

Działanie Wspólnoty zapewni lepsze osiągnięcie celów wniosku z następujących względów.

Obecne różnice w reżimach, którym poddane są prekursory chemiczne do materiałów wybuchowych, mają nie tylko negatywny wpływ na bezpieczeństwo, lecz także zakłócają funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Mają one negatywny wpływ na handel transgraniczny oraz inne rodzaje działalności gospodarczej producentów i innych podmiotów z łańcucha dostaw działających w więcej niż jednym państwie. Działanie na szczeblu UE pomogłoby w wyeliminowaniu tych negatywnych skutków.

Niedawne ataki oraz nieudane i powstrzymane ataki pokazały, że zjawisko terroryzmu wykracza poza państwa, które tradycyjnie cierpiały wskutek ataków terrorystycznych (np. Hiszpania, Zjednoczone Królestwo, Francja) i rozprzestrzenia się na inne państwa UE. Charakter tych zdarzeń pokazał, że terroryści mogą przygotowywać się w jednym państwie, a uderzyć w innym. UE może być jedynie tak bezpieczna, jak odporne jest jej najsłabsze ogniwo. Dlatego też potrzebne są działania na szczeblu UE oraz skoordynowana unijna strategia, a skorzystają na nich wszystkie zainteresowane podmioty.

Państwa członkowskie, przez swoich przedstawicieli w Stałym Komitecie ds. Prekursorów zaznaczyły, że wołają unijną strategię w tej kwestii w celu zapewnienia równych szans. Takie podejście popierają również unijne organizacje reprezentujące przemysł chemiczny, z którymi przeprowadzono obszerne konsultacje w toku prac stałego komitetu oraz prac nad oceną skutków. Niektóre państwa członkowskie zaznaczyły, że nie podjęły jeszcze działań, ponieważ oczekują na inicjatywę ze strony UE.

Działania te doprowadzą do ukształtowania bardziej zharmonizowanego środowiska bezpieczeństwa w zakresie substancji chemicznych używanych do wytwarzania domowym sposobem materiałów wybuchowych.

Zakres wniosku ogranicza się do krótkiego wykazu substancji chemicznych i ich mieszanin oraz do ich sprzedaży przeciętnym użytkownikom (tzn. nie użytkownikom specjalistycznym lub między przedsiębiorstwami). Ponadto, w przypadku niektórych substancji, ich dostępność dla przeciętnych użytkowników zostaje ograniczona wyłącznie, gdy przekraczają one określone progi stężenia i można je nadal nabyć za okazaniem koncesji wydanej przez organ publiczny (dokumentującej, że są one wykorzystywane w zgodnych z prawem celach). Substancje i progi stężenia są wyraźnie oznaczone w załączniku do rozporządzenia. Obecna sytuacja pokazuje, że krajowe regulacje w tej dziedzinie prowadzą raczej do rozbieżności niż spójności, co ma negatywny wpływ na bezpieczeństwo. Takie rozbieżności regulacyjne umożliwiają zakup przedmiotowych chemikaliów w jednym państwie członkowskim, a następnie łatwe przetransportowanie ich do innego państwa członkowskiego, w którym mogą być potencjalnie wykorzystane do wytwarzania domowym sposobem materiałów wybuchowych.

W związku z powyższym niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów.

Instrument ustawodawczy będący przedmiotem wniosku ma wyraźnie ograniczony zakres. Pozostawia on państwom członkowskim szeroki margines swobody, jeżeli chodzi o stworzenie systemu koncesjonowania nabywców, zgodnie z ich obecnymi strukturami, oraz o wprowadzenie właściwych kar. Wszystkie podmioty gospodarcze zostałyby poddane tym samym przepisom. Instrument może być elastycznie dostosowywany do ewolucji zagrożenia i stanu wiedzy na temat substancji chemicznych (np. w świetle wyników badań), poprzez dodawanie lub usuwanie substancji z załącznika poprzez procedurę delegacji uprawnień. Wybrano formę rozporządzenia, aby zapobiec konieczności przyjmowania w 27 państwach członkowskich środków służących transpozycji przepisów w przypadku każdej ewentualnej modyfikacji załączników.

Obciążenie finansowe dla Unii Europejskiej i rządów krajowych zostanie zminimalizowane poprzez wykorzystanie istniejących struktur do wykonania rozporządzenia. Ponadto zakres rozporządzenia ogranicza się do niektórych prekursorów chemicznych wzbudzających największe obawy, dla większości których istnieją substancje alternatywne mogące zaspokoić potrzeby konsumentów. Przepuszczenie pozwoli to utrzymać liczbę wniosków o koncesję na niskim poziomie. Aby uzyskać właściwą praktyczną równowagę między potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa, koniecznością uwzględnienia możliwości przedstawicieli branży, sektora detalicznego i egzekwowania prawa w zakresie zgłaszania podejrzanych transakcji, opracowane zostaną wytyczne z udziałem wszystkich tych zainteresowanych podmiotów. Negatywne skutki ekonomiczne dla przemysłu i sektora detalicznego zostaną zminimalizowane biorąc pod uwagę ogólną niską sprzedaż przedmiotowych substancji chemicznych w stężeniach przekraczających wyznaczone progi (1,5% ogólnej unijnej sprzedaży tych substancji), możliwość nabycia tych substancji na podstawie koncesji oraz przypuszczalnie bardziej intensywne korzystanie z substancji alternatywnych przez przeciętnych użytkowników. Aby zapobiec nałożeniu na początku na organy publiczne i podmioty w łańcuchu dostaw przedmiotowych substancji chemicznych nadmiernych obciążeń, zostanie wyznaczona faza przejściowa na wykonanie rozporządzenia. Jest to także potrzebne, by umożliwić przedsiębiorcom i konsumentom dalsze wykorzystywanie posiadanych zapasów tych chemikaliów i ograniczyć ich straty ekonomiczne, lecz także by umożliwić organom krajowym wprowadzenie systemów koncesjonowania stanowiących element preferowanego wariantu strategicznego.

- **Wpływ na prawa podstawowe**

Wniosek został poddany dogłębnej analizie w celu zagwarantowania, by jego przepisy pozostawały w pełnej zgodności z prawami podstawowymi i zasadami zapisanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a zwłaszcza z ochroną danych osobowych, wolnością działalności gospodarczej, prawem własności oraz zasadą niedyskryminacji. Zgłaszanie podejrzanych transakcji oraz systemy koncesjonowania przewidziane w rozporządzeniu wymagają przetwarzania danych osobowych. Oznacza to poważną ingerencję w życie prywatne oraz prawo do ochrony danych osobowych. Aby ingerencja ta była praworzędna, musi ona odpowiadać kryteriom prawa UE: oznacza to, że musi być zgodna z prawem i zmierzać do realizacji słusznego publicznego interesu niezbędnego w demokratycznym społeczeństwie.

Ponadto ingerencja ta musi być niezbędna do osiągnięcia tego celu oraz proporcjonalna w stosunku do wyznaczonego celu, tzn. celu tego nie można osiągnąć mniej restrykcyjnymi środkami. Wniosek zawiera wyraźny wymóg, by przetwarzanie danych osobowych na mocy rozporządzenia odbywało się zawsze zgodnie z unijnymi przepisami o ochronie danych, tzn. z dyrektywą 95/46/WE⁷ oraz krajowymi przepisami o ochronie danych przyjętymi w celu wdrożenia tej dyrektywy.

Jeżeli chodzi o prawo do działalności gospodarczej oraz prawo własności, wniosek stanowi odpowiednią odpowiedź na cele, których osiągnięciu służy, w szczególności w świetle pozostałych wariantów strategicznych przeanalizowanych w ocenie skutków, takich jak np. całkowity zakaz powszechnej sprzedaży substancji niezależnie od poziomu stężenia. Inne, potencjalnie mniej ingerencyjne warianty strategiczne, zostały uznane za mniej skuteczne. Rozporządzenie określa zakres zastosowania systemów koncesjonowania poprzez wyszczególnienie substancji chemicznych wzbudzających obawy w załączniku I oraz poprzez wyraźne określenie stężenia, którego przekroczenie skutkuje obowiązkiem posiadania koncesji na nabycie danej substancji. Zgłaszanie podejrzanych transakcji dotyczy wyłącznie substancji chemicznych wyszczególnionych w załącznikach i zostanie oparte na ocenie ryzyka przeprowadzonej przez podmioty gospodarcze. Wniosek przewiduje opracowanie konkretnych, jasnych wytycznych, mających pomóc podmiotom gospodarczym w ocenie podejrzanego charakteru transakcji. Wytyczne te pozwolą uniknąć zbyt szerokiego interpretowania tego pojęcia, by zminimalizować przekazywanie danych osobowych do organów ścigania oraz zapobiec wszelkim potencjalnym arbitralnym lub dyskryminacyjnym praktykom. Równocześnie system koncesjonowania i obowiązek zgłaszania podejrzanych transakcji umożliwią podmiotom gospodarczym kontynuowanie handlu wszystkimi prekursorami, ograniczając tym samym wpływ na wolność działalności gospodarczej. Prawo własności nie zostanie ograniczone, ponieważ przedsiębiorstwa i przeciętni użytkownicy będą mogli nadal używać nabytych zgodnie z prawem substancji. Na koniec należy stwierdzić, że przewidziano długi okres przejściowy, by umożliwić przeciętnym użytkownikom i podmiotom gospodarczym dostosowanie się do nowych wymogów, a tym samym dalej ograniczyć wpływ na prawo własności i wolność działalności gospodarczej.

- **Wybór instrumentów**

Proponowany instrument: rozporządzenie.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów.

Artykuł 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który stanowi najwłaściwszą podstawę prawną ze względu na zakres działania, pozwala wybrać między rozporządzeniem a dyrektywą. W celu uzyskania maksymalnej harmonizacji substancji chemicznych objętych zakresem instrumentu prawnego, a także, w odpowiednich przypadkach, stężeń tych substancji, właściwsze jest rozporządzenie. Zharmonizowane podejście jest pożądane nie tylko z perspektywy bezpieczeństwa, lecz także z perspektywy ujednoczonych reguł dla podmiotów gospodarczych. Ponadto forma

⁷ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

rozporządzenia pozwoli zapobiec konieczności przyjmowania krajowych środków przenoszących przepisy za każdym razem, gdy wprowadzane są zmiany w wykazie substancji w załączniku (odpowiednio do ewolucji zagrożenia).

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii Europejskiej.

5. INFORMACJE DODATKOWE

- **Symulacja, faza pilotażowa i okres przejściowy**

Przewiduje się okres przejściowy dla aktu będącego przedmiotem wniosku.

- **Klauzula przeglądu/rewizji/wygaśnięcia**

Wniosek zawiera klauzulę przeglądu.

- **Europejski Obszar Gospodarczy**

Proponowany akt ma znaczenie dla EOG i z tego względu powinien objąć także Europejski Obszar Gospodarczy.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wprowadzania do obrotu i używania prekursorów materiałów wybuchowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁸,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁹,

po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych¹⁰,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W planie działania w sprawie poprawy bezpieczeństwa materiałów wybuchowych przyjętym przez Radę w dniu 18 kwietnia 2008 r.¹¹ Komisja została wezwana do ustanowienia Stałego Komitetu ds. Prekursorów, w celu analizowania środków i przygotowania zaleceń dotyczących uregulowania kwestii prekursorów materiałów wybuchowych dostępnych na rynku, przy uwzględnieniu związanych z nimi kosztów i korzyści.
- (2) Stały Komitet ds. Prekursorów, ustanowiony przez Komisję w 2008 r., zidentyfikował różne prekursory materiałów wybuchowych, które mogą być wykorzystywane do przeprowadzania ataków terrorystycznych i zalecił odpowiednie działania na szczeblu Unii.
- (3) Niektóre państwa członkowskie przyjęły już przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne dotyczące wprowadzania do obrotu, udostępniania i posiadania niektórych substancji chemicznych i mieszanin, które mogą być wykorzystywane jako prekursory materiałów wybuchowych.

⁸ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁰ Opinia z dniaDz.U. C

¹¹ 8311/08

- (4) Te przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, które są zróżnicowane i mogą stwarzać bariery w handlu w ramach Unii, należy zharmonizować w celu zagwarantowania swobodnego przepływu substancji chemicznych i mieszanin na rynku wewnętrznym, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa ogółu społeczeństwa.
- (5) Ponieważ każda zmiana dyrektywy i załączników do niej wymagałaby przyjęcia krajowych środków transpozycji przez 27 państw członkowskich, a wszystkie podmioty gospodarcze powinny podlegać tym samym regułom, właściwszym instrumentem uregulowania kwestii wprowadzania do obrotu i wykorzystywania prekursorów materiałów wybuchowych jest rozporządzenie.
- (6) Należy ograniczyć niezawodność i potencjał materiałów wybuchowych wytwarzanych domowym sposobem poprzez ustanowienie limitów stężeń niektórych substancji. Przeciętni użytkownicy powinni mieć możliwość korzystania z tych substancji w stężeniach przekraczających określone progi wyłącznie wtedy, gdy posiadają odpowiednią koncesję. Substancje te powinny być dostarczane wyłącznie posiadaczom takiej koncesji.
- (7) Ponieważ zakazanie wykorzystywania prekursorów materiałów wybuchowych w specjalistycznej działalności byłoby nieproporcjonalnym ograniczeniem, środki dotyczące przywozu, wprowadzania do obrotu i wykorzystywania tych prekursorów materiałów wybuchowych powinny dotyczyć wyłącznie sprzedaży powszechnej.
- (8) Nie jest technicznie możliwe wprowadzenie limitów stężeń urotropiny zawartej w tabletkach paliwowych. Należy przyjąć środki ułatwiające zgłaszanie podejrzanych transakcji na etapie sprzedaży detalicznej tabletek paliwowych zawierających urotropinę oraz innych prekursorów, dla których brakuje bezpiecznych i odpowiednich substancji alternatywnych.
- (9) Ze względu na to, że handel prekursorami materiałów wybuchowych może doprowadzić do nielegalnego wytwarzania improwizowanych urządzeń wybuchowych, państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące kar za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia. Kary te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.
- (10) W imię uproszczenia obowiązujące przepisy dotyczące azotanu amonowego powinny zostać włączone do niniejszego rozporządzenia, a pkt 2 i 3 w pozycji 58 załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH)¹² powinny zostać skreślone.
- (11) Niniejsze rozporządzenie wymaga przetwarzania danych osobowych a następnie ich ujawniania osobom trzecim w przypadku podejrzanych transakcji. Oznacza to poważną ingerencję w podstawowe prawo do życia prywatnego oraz prawo do ochrony danych osobowych. Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych¹³ reguluje

¹² Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

¹³ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

przetwarzanie danych osobowych odbywające się w ramach niniejszego rozporządzenia. W związku z tym należy zagwarantować odpowiednią ochronę prawa do ochrony danych osobowych jednostkom, których dane osobowe są przetwarzane w ramach stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia, w szczególności w ramach przetwarzania danych osobowych w związku z procesem udzielania koncesji oraz przy zgłaszaniu transakcji uznanych za podejrzane.

- (12) Ze względu na to, że substancje chemiczne wykorzystywane przez terrorystów i innych przestępców mogą się szybko zmieniać, należy zapewnić możliwość obejmowania zakresem reżimu przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu innych substancji, niekiedy w trybie pilnym.
- (13) Dlatego też Komisja powinna mieć uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu zmiany załączników do niniejszego rozporządzenia.
- (14) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia – a mianowicie ograniczenie dostępu przeciętnych użytkowników do substancji chemicznych, które mogą zostać wykorzystane do wytwarzania domowym sposobem materiałów wybuchowych – nie mogą zostać w sposób wystarczający osiągnięte przez państwa członkowskie i ze względu na rozmiary lub skutki proponowanego działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia Europejska może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości. Zgodnie z zasadą proporcjonalności niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (15) Niniejsze rozporządzenie respektuje prawa podstawowe i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, zwłaszcza z zasadami ochrony danych osobowych, wolnością działalności gospodarczej, prawem własności i zasadą niedyskryminacji. Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane przez państwa członkowskie zgodnie z tymi prawami i zasadami.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zharmonizowane przepisy dotyczące udostępniania na rynku substancji lub mieszanin, które mogą być użyte do nielegalnego wytwarzania materiałów wybuchowych, w celu ograniczenia ich powszechnej dostępności.

Artykuł 2

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do substancji wyszczególnionych w załącznikach oraz mieszanin zawierających takie substancje.
2. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do:

- a) wyrobów określonych w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁴;
- b) wyrobów pirotechnicznych określonych w dyrektywie 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁵, wyrobów pirotechnicznych o przeznaczeniu niegospodarczym, używanych, zgodnie z prawem krajowym, przez siły zbrojne, organy ścigania lub straż pożarną, wyposażenie należące do zakresu dyrektywy Rady 96/98/WE¹⁶, wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do wykorzystania w przemyśle lotniczym oraz spłonek przeznaczonych do zabawek.
- c) substancji wyszczególnionych w załącznikach i mieszanin zawierających takie substancje wykorzystywanych przez siły zbrojne lub organy ścigania.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- (1) „udostępnianie” oznacza dostarczanie, za opłatą lub bezpłatnie;
- (2) „używanie” oznacza każde przetwarzanie, opracowanie, przechowywanie, obrabianie, mieszanie i wytwarzanie wyrobów lub inne wykorzystywanie ;
- (3) „przeciętny użytkownik” oznacza każdą osobę fizyczną działającą w celach, które nie mieszczą się w ramach jej działalności handlowej, gospodarczej lub zawodowej;
- (4) „podejrzana transakcja” oznacza każdą transakcję dotyczącą substancji wyszczególnionych w załącznikach lub mieszanin zawierających te substancje, jeżeli istnieją zasadne podstawy by podejrzewać, że dana substancja lub mieszanina ma być wykorzystana do wytwarzania domowym sposobem materiałów wybuchowych;
- (5) „substancja niesklasyfikowana” oznacza każdą substancję, która, chociaż nie została wyszczególniona w załączniku, została określona jako substancja wykorzystywana do wytwarzania domowym sposobem materiałów wybuchowych;
- (6) „podmiot gospodarczy” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną albo podmiot publiczny lub grupę takich podmiotów lub organów, które wykonują prace budowlane lub dostarczają produkty albo świadczą usługi na rynku;
- (7) „rolnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną lub grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w prawie krajowym, których gospodarstwo znajduje się na terytorium Wspólnoty, określonym w art. 52 Traktatu o Unii Europejskiej oraz która prowadzi działalność rolniczą;
- (8) „działalność rolnicza” oznacza wytwarzanie, hodowlę lub uprawę produktów rolnych, włączając w to zbiory, dojenie, chów zwierząt oraz utrzymywanie zwierząt do celów

¹⁴ Dz.U. L 396 z 30.12.2006.

¹⁵ Dz.U. L 154 z 14.06.2007.

¹⁶ Dz.U. L 46 z 17.2.1997.

gospodarskich, lub utrzymywanie gruntów w dobrej kulturze rolnej odpowiadającej wymogom ochrony środowiska zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003¹⁷;

¹⁷ Dz.U. L 270 z 21.10.2003.

Artykuł 4

Przywóz, udostępnianie, posiadanie i używanie

1. Substancje wyszczególnione w załączniku I lub mieszaniny zawierające takie substancje nie są udostępniane przeciętnym użytkownikom, posiadane przez nich ani używane, z wyjątkiem przypadków, w których stężenie substancji w formie, w jakiej została udostępniona, jest niższe lub równe limitowi ustanowionemu w załączniku I.

2. Niezależnie od ust. 1 substancje wyszczególnione w załączniku I lub mieszaniny zawierające te substancje mogą być udostępniane przeciętnym użytkownikom, posiadane przez nich i używane, jeżeli przedłożą oni koncesję na nabycie danej substancji lub mieszaniny zawierającej daną substancję, wydaną przez właściwy organ państwa członkowskiego.

3. W przypadkach, w których przeciętny użytkownik zamierza sprowadzić substancje wyszczególnione w załączniku I lub mieszaniny zawierające te substancje na terytorium celne Unii Europejskiej, a stężenie danej substancji lub mieszaniny, w formie, w której została sprowadzona, jest wyższe od limitu ustanowionego w załączniku I, osoba ta musi przedłożyć koncesję, o której mowa w ust. 2, w urzędzie celnym wprowadzenia. W przypadku wątpliwości dotyczących autentyczności lub prawidłowości koncesji wydanej zgodnie z ust. 2 oraz wówczas, gdy konieczne są dodatkowe informacje, organy celne kontaktują się z koncesjodawcami wyznaczonymi przez dane państwo członkowskie zgodnie z art. 5.

4. Niezależnie od ust. 1 azotan amonu oraz mieszaniny zawierające azotan amonu mogą być udostępniane rolnikom oraz mogą być przez nich posiadane, w celu wykorzystania jako nawozy w działalności rolniczej, w stężeniach przekraczających limity wyszczególnione w załączniku I.

5. Podmiot gospodarczy udostępniający substancję lub mieszaninę koncesjonowanemu przeciętnemu użytkownikowi zgodnie z ust. 2 sprawdza koncesję oraz odnotowuje transakcję w ewidencji.

6. Podmiot gospodarczy zamierzający udostępnić substancje wyszczególnione w załączniku I lub mieszaniny zawierające te substancje przeciętnym użytkownikom, w przypadkach, w których stężenie tych substancji w formie, w której są udostępniane, jest wyższe od limitu ustanowionego w załączniku I, zaznacza wyraźnie na opakowaniu, że nabycie, posiadanie oraz używanie tej substancji lub mieszaniny wymaga koncesji, o której mowa w ust. 2.

Artykuł 5

Koncesje

1. Każde państwo członkowskie ustanawia przepisy dotyczące udzielania koncesji przewidzianej w art. 4 ust. 2. Rozpatrując wniosek o udzielenie koncesji właściwy organ państwa członkowskiego uwzględnia w szczególności zgodność z prawem zamierzonego użycia substancji. Koncesji odmawia się, jeżeli istnieją zasadne powody, by wątpić w zgodność z prawem zamierzonego użycia.

2. Właściwy organ może ograniczyć ważność koncesji do okresu nieprzekraczającego trzech lat lub też zobowiązać koncesjonariusza do wykazywania w odstępach czasu nie dłuższych niż trzy lata, że warunki, na których koncesja została przyznana, są nadal spełnione. W koncesji wymienia się substancje, których koncesja dotyczy.
3. Właściwe organy mogą zażądać od wnioskodawców uiszczenia opłaty za wnioski o udzielenie koncesji. Opłaty te nie przekraczają kosztów rozpatrywania wniosku.
4. Koncesja może zostać zawieszona lub odwołana przez właściwy organ w przypadkach, w których istnieją zasadne powody, by przyjąć, że warunki, na jakich koncesja została udzielona, nie są już spełniane.
5. Odwołania od decyzji właściwego organu, jak również spory dotyczące zgodności z warunkami koncesji, rozpatruje odpowiedni organ wyznaczony w prawie krajowym.
6. Koncesje udzielone przez właściwy organ państwa członkowskiego są ważne we wszystkich państwach członkowskich. Komisja sporządza, po konsultacji ze Stałym Komitetem ds. Prekursorów, wytyczne na temat szczegółowych aspektów technicznych koncesji, by pomóc w ich wzajemnym uznawaniu.

Artykuł 6

Zgłaszanie podejrzanych transakcji i kradzieży

1. Podejrzane transakcje dotyczące substancji wyszczególnionych w załącznikach lub mieszanin zawierających te substancje, podlegają zgłoszeniu zgodnie z niniejszym artykułem.
2. Każde państwo członkowskie ustanawia krajowy punkt kontaktowy, wyraźnie podając jego numer telefonu i adres poczty internetowej na potrzeby zgłaszania podejrzanych transakcji.
3. Podmioty gospodarcze, które mają powody, by przyjąć, że proponowana transakcja dotycząca jednej lub większej liczby substancji wyszczególnionych w załącznikach lub mieszanin zawierających te substancje jest transakcją podejrzaną, niezwłocznie zgłaszają to, podając w miarę możliwości tożsamość klienta, krajowemu punktowi kontaktowemu państwa członkowskiego, w którym transakcja została zaproponowana.
4. Podmioty gospodarcze zgłaszają wszelkie inne podejrzane transakcje dotyczące substancji niesklasyfikowanych oraz mieszanin zawierających takie substancje.
5. Podmioty gospodarcze zgłaszają także kradzieże znacznych ilości substancji wyszczególnionych w załącznikach oraz mieszanin zawierających takie substancje krajowemu punktowi kontaktowemu państwa członkowskiego, w którym kradzież miała miejsce.
6. Aby ułatwić współpracę między właściwymi organami oraz podmiotami gospodarczymi, w szczególności w odniesieniu do substancji niesklasyfikowanych, Komisja, po konsultacji ze Stałym Komitetem ds. Prekursorów, sporządza i aktualizuje wytyczne, by wspomóc chemiczny łańcuch dostaw. Wytyczne te zawierają w szczególności:
 - a) informacje, w jaki sposób rozpoznać i zgłosić podejrzaną transakcję;

- b) regularnie aktualizowany wykaz substancji niesklasyfikowanych celem umożliwienia dobrowolnego monitorowania w łańcuchu dostaw handlu takimi substancjami;
- c) inne informacje, które mogą zostać uznane za użyteczne.

7. Właściwe organy państw członkowskich zapewniają, by wytyczne przewidziane w ust. 6 oraz wykaz substancji niesklasyfikowanych były regularnie rozprowadzane w sposób uznany za odpowiedni przez właściwe organy, zgodnie z celami wytycznych.

Artykuł 7

Ochrona danych

Każde państwo członkowskie zapewnia, by przetwarzanie danych osobowych przeprowadzane w zastosowaniu niniejszego rozporządzenia było zgodne z dyrektywą 95/46/WE¹⁸. W szczególności każde państwo członkowskie zapewnia, by przetwarzanie danych osobowych niezbędnych do udzielenia koncesji na mocy art. 4 i 5 niniejszego rozporządzenia oraz do zgłaszania podejrzanych transakcji na mocy art. 6 niniejszego rozporządzenia, było zgodne z dyrektywą 95/46/WE.

Artykuł 8

Kary

Każde państwo członkowskie ustanawia przepisy dotyczące kar za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmuje wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich stosowania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Artykuł 9

Zmiana załączników

W celu uwzględnienia tendencji w zakresie używania substancji chemicznych jako prekursorów materiałów wybuchowych, lub na podstawie badań i testów, Komisja może przyjąć zmiany do załączników poprzez akty delegowane zgodnie z art. 10, 11 i 12. W pilnych przypadkach, w szczególności gdy nastąpiła nagła zmiana oceny ryzyka związanego z wykorzystaniem substancji chemicznych do wytwarzania domowym sposobem materiałów wybuchowych, stosuje się art. 13.

Artykuł 10

Wykonanie przekazania

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 9, powierza się Komisji na czas nieokreślony.

¹⁸ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

2. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
3. Powierzone Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych podlegają warunkom określonym w art. 11 i 12.

Artykuł 11

Odwołanie przekazanych uprawnień

1. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 9, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę.
2. Instytucja, która rozpoczęła wewnętrzną procedurę w celu podjęcia decyzji, czy odwołać przekazanie uprawnień, informuje drugą instytucję i Komisję, odpowiednio wcześniej przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując przekazane uprawnienia, które mogłyby zostać odwołane, oraz możliwe przyczyny tego odwołania.
3. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna natychmiast lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących. Jest ona publikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 12

Sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. Parlament Europejski i Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie dwóch miesięcy licząc od daty zawiadomienia. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o miesiąc.
2. Jeśli przed upływem tego terminu ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, jest on publikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz wchodzi w życie z dniem podanym w tym akcie.
3. Akt delegowany może zostać opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz wejść w życie przed upływem tego okresu, jeżeli zarówno Parlament Europejski i Rada poinformowały Komisję, że nie zamierzają wyrazić sprzeciwu.
4. Jeśli Parlament Europejski lub Rada wyrażą sprzeciw wobec aktu delegowanego, nie wchodzi on w życie. Instytucja, która wyraża sprzeciw wobec aktu delegowanego, podaje uzasadnienie.

Artykuł 13

Tryb pilny

1. Akt delegowany przyjęty w trybie pilnym wchodzi w życie bezzwłocznie i ma zastosowanie, o ile nie został wyrażony sprzeciw zgodnie z ust. 2. W zawiadomieniu o akcie

skierowanym do Parlamentu Europejskiego i Rady podane zostają powody, dla których skorzystano z trybu pilnego.

2. Parlament Europejski i Rada mogą, w terminie sześciu tygodni licząc od daty zawiadomienia, wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego. W takim przypadku akt ten przestaje być stosowany. Instytucja, która wyraża sprzeciw wobec aktu delegowanego, podaje uzasadnienie.

Artykuł 14

Zmiana załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006

W załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006¹⁹ w pozycji 58 w tabeli zawierającej określenie substancji, grup substancji i mieszanin oraz warunki ograniczeń w kolumnie 2 skreśla się pkt 2 i 3.

Artykuł 15

Przepisy przejściowe

Posiadanie i używanie przez przeciętnych użytkowników substancji wyszczególnionych w załączniku I lub mieszanin tych substancji w stężeniach przekraczających limity ustanowione w załączniku I jest nadal dozwolone do [36 miesięcy od daty przyjęcia].

Artykuł 16

Przegląd

[5 lat od daty przyjęcia] dokonuje się przeglądu rozporządzenia.

Artykuł 17

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu [18 miesięcy od daty przyjęcia].

¹⁹ Dz.U. L 396 z 30.12.2006.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w [...], dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

Przewodniczący

Przewodniczący

[...]

[...]

ODPIS UWIERZYTELNIONY
W imieniu Sekretarza Generalnego

Jordi AYET PUIGARNAU
Dyrektor Kancelarii

ZAŁĄCZNIK 1

Substancje, które nie są udostępniane przeciętnym użytkownikom, także w mieszaninach zawierających te substancje, chyba że stężenie jest równe lub niższe od limitów określonych poniżej

Nazwa substancji i numer przypisany substancji przez Chemical Abstracts Service (CAS RN)	Minimalna ilość substancji	Kod w nomenklaturze scalonej (NS) odrębnego związku chemicznego odpowiadającego wymogom uwagi 1 odpowiednio do rozdziału 28 lub 29 NS {zob. rozporządzenie (WE) nr 948/2009 z dnia 30 września 2009 r., Dz.U. L 287 z 31.10.2009}	Kod w nomenklaturze scalonej (NS) mieszaniny lub preparatu bez składników (np. rtęć, metale szlachetne, metale ziem rzadkich lub substancje radioaktywne), które przesądziłyby o klasyfikacji według innego kodu NS {zob. rozporządzenie (WE) nr 948/2009 z dnia 30 września 2009 r., Dz.U. L 287 z 31.10.2009}
Nadtlenek wodoru (CAS RN 7722-84-1)	12 % wagowych	2847 00 00	3824 90 97
Nitrometan (CAS RN 75-52-5)	30 % wagowych	2904 20 00	3824 90 97
Kwas azotowy (CAS RN 7697-37-2)	3 % wagowych	2808 00 00	3824 90 97
Chloran potasu (CAS RN 3811-04-9)	40 % wagowych	2829 19 00	3824 90 97
Nadchloran potasu (CAS 7778-74-7);	40 % wagowych	2829 90 10	3824 90 97
Chloran sodu (CAS RN 7775-09-9)	40 % wagowych	2829 11 00	3824 90 97
Nadchloran sodu (CAS 7601-89-0);	40 % wagowych	2829 90 10	3824 90 97
Azotan amonu (CAS RN 6484-52-2)	16% (stosunek wagi azotu do wagi azotanu amonu)	3102 30 10 (w roztworze wodnym) 3102 30 90 (pozostałe)	3824 90 97

ZAŁĄCZNIK II

Substancje, także w mieszaninach, których dotyczą podejrzane transakcje podlegające zgłoszeniu.

Nazwa substancji i numer przypisany substancji przez Chemical Abstracts Service	Kod w nomenklaturze scalonej (NS) odrębnego związku chemicznego odpowiadającego wymogom odpowiednio uwagi 1 do rozdziału 28, uwagi 1 do rozdziału 29 lub uwagi 1 lit. b) do rozdziału 31 NS {zob. rozporządzenie (WE) nr 948/2009 z dnia 30 września 2009 r., Dz.U. L 287 z 31.10.2009}	Kod w nomenklaturze scalonej (NS) mieszaniny lub preparatu bez składników (np. rtęć, metale szlachetne, metale ziem rzadkich lub substancje radioaktywne), które przesądziłyby o klasyfikacji według innego kodu NS {zob. rozporządzenie (WE) nr 948/2009 z dnia 30 września 2009 r., Dz.U. L 287 z 31.10.2009}
Urotropina (CAS RN 100-97-0)	2921 29 00	3824 90 97
Kwas siarkowy (CAS RN 7664-93-9)	2807 00 10	3824 90 97
Aceton (CAS 67-64-1)	2914 11 00	3824 90 97
Azotan potasu (CAS 7757-79-1);	2834 21 00	3824 90 97
Azotan sodu (CAS RN 7631-99-4)	3102 50 10 (naturalny) 3102 50 90 (inny niż naturalny)	3824 90 97 3824 90 97
Azotan wapnia (CAS RN 10124-37-5)	2834 29 80	3824 90 97
Azotan amonu (CAS RN 15245-12-2)	3102 60 00	3824 90 97